

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (ketvirtoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2024 m. balandžio 17 d.*

„Valstybės pagalba – Švedijos mokesčių teisės aktai – Kredito įstaigų sisteminės rizikos mokestis – Sprendimas nereikšti prieštaravimų – Atrankumas – Priemonės tikslas – Nukrypimas nuo pagrindinės sistemos“

Byloje T-112/22

Ideella föreningen Svenska Bankföreningen med firma Svenska Bankföreningen, Näringsverksamhet, įsteigta Stokholme (Švedija),

Länsförsäkringar Bank AB, įsteigta Stokholme,

atstovaujamos advokatų P. Hansson, M. Eriksson, M. Persson ir A. Andersson,

ieškovės,

prieš

Europos Komisija, atstovaujama F. Tomat ir A. Steiblytės,

atsakovę,

palaikomą

Švedijos Karalystės, atstovaujamos C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, F.-L. Göransson, H. Shev, H. Eklinder ir R. Shaksavan Eriksson,

įstojusios į bylą šalies,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas S. Papasavvas, teisėjai R. da Silva Passos, M. Jaeger, S. Gervasoni ir N. Póltorak (pranešėja),

posėdžio sekretorius P. Cullen, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

įvykus 2023 m. lapkričio 9 d. posėdžiui,

* Proceso kalba: anglų.

priima šį

Sprendimą

- 1 SESV 263 straipsniu grindžiamu ieškiniu ieškovė *Ideella Föreningen Svenska Bankföreningen med firma Svenska Bankföreningen, Näringsverksamhet* ir *Länsförsäkringar Bank AB* prašo panaikinti 2021 m. lapkričio 24 d. Europos Komisijos sprendimą COM(2021) 8637 *final* dėl valstybės priemonės SA.56348 (2021/N) – Švedija: Švedijos kredito įstaigų mokestis (toliau – ginčijamas sprendimas).

Ginčo aplinkybės

- 2 Pirmoji ieškovė *Ideella Föreningen Svenska Bankföreningen med firma Svenska Bankföreningen, Näringsverksamhet* yra Švedijos bankininkų asociacija, kuri nacionaliniu ir tarptautiniu lygmenimis atstovauja savo 31 narei bendro intereso klausimais. Jos nariai yra Švedijoje įsteigti bankai ir finansų įstaigos.
- 3 Antroji ieškovė *Länsförsäkringar Bank* yra šios bankininkų asociacijos narė.
- 4 2021 m. rugsėjo 3 d. Švedijos Karalystė pagal SESV 108 straipsnio 3 dalį pranešė Komisijai apie Įstatymo dėl kredito įstaigų mokėtino rizikos mokesčio projektą ir apie planus iš dalies pakeisti Užsienio mokesčio kredito įstatymą (toliau kartu – įstatymo projektas). Vis dėlto Švedijos Karalystė manė, kad nustatytas mokestis (toliau – mokestis) neatitinka SESV 107 straipsnio 1 dalyje numatytų atrankumo kriterijų, todėl jis nėra valstybės pagalba. Įstatymo projektas buvo priimtas ir įstatymas įsigaliojo 2022 m. sausio 1 d.
- 5 Remiantis įstatymo projekto 2.1 punkto 1 skirsniu, kredito įstaigos turi mokėti mokestį valstybei.
- 6 Pagal įstatymo projekto 2.1 punkto 4 skirsnį Švedijos kredito įstaigos apmokestinamos mokesčiu, kai jų skolų suma mokestinių metų pradžioje viršija įstatymo projekte nustatytą ribą. Kiek tai susiję su užsienio kredito įstaigomis, šioje nuostatoje numatyta, kad jos apmokestinamos, kai mokestinių metų pradžioje turi skolų, priskirtinų komercinei veiklai, vykdomai per Švedijos filialą, kurių suma viršija įstatymo projekte numatytą ribą. Įstatymo projekto motyvuose, susijusiuose su minėtu skirsniu, siekiant apibrėžti kredito įstaigas, t. y. Švedijos bankus ir Švedijos bendroves, veikiančias kredito rinkoje, taip pat užsienio bankus ir užsienio kredito bendroves, daroma nuoroda į Švedijos teisę. Iš to matyti, kad mokesčiu apmokestinamos devynios kredito įstaigos.
- 7 Įstatymo projekto 2.1 punkto 5 skirsnyje nustatyta riba yra 150 mlrd. Švedijos kronų (SEK) (apie 13,3 mlrd. EUR) finansiniais metais, prasidedančiais 2022 m.). Tais finansiniais metais, kurie prasideda 2023 m. arba vėliau, riba yra 150 mlrd. SEK, padauginta iš skaičiaus, kurį sudaro bazinio kainos dydžio 2022 m. ir kainos bazinio dydžio tais metais, kuriais prasidėjo atitinkami mokestiniai metai, santykis, išreikštas dviejų skaitmenų po kablelio procentine dalimi, suapvalinta į mažesnę pusę, padidinus ją dviem procentiniais punktais.
- 8 Įstatymo projekto 2.1 punkto 6 skirsnyje reguliuojama kredito įstaigų, sudarančių kredito įstaigų grupę, situacija. Taigi taikant įstatymo projekto 2.1 punkto 4 skirsnį atsižvelgiama į bendras grupės kredito įstaigų skolas mokestinių metų pradžioje. Tačiau grupei priklausančios užsienio kredito įstaigos atveju apskaičiuojant bendras skolas atsižvelgiama tik į skolas, priskirtinas prie

kredito įstaigos komercinės veiklos, kurią vykdo Švedijos filialas. Be to, numatyta, kad, be atleistų nuo mokesčio asignavimų ir rezervų, apskaičiuojant bendras skolas neatsižvelgiama į tam tikras skolas, t. y. pirma, skolas tai pačiai grupei priklausančiai Švedijos kredito įstaigai ir, antra, skolas tai pačiai grupei priklausančiai užsienio kredito įstaigai tiek, kiek šias skolas atitinkantys reikalavimai priskirtini prie užsienio kredito įstaigos komercinės veiklos, kurią vykdo Švedijos filialas.

- 9 Įstatymo projekto 2.1 punkto 9 skirsnyje įtvirtintas mokesčio tarifas – 0,05 % nuo apmokestinamos kredito įstaigos skolų sumos. Įstatymo projekto 2.2 punkte buvo numatyta, kad 2023 mokestiniais metais tarifas padidinamas iki 0,06 %.
- 10 Įstatymo projekto 2.3 punkto 5 skyriaus 1 skirsnyje numatyta, kad tam tikromis sąlygomis mokesčiu apmokestinamas subjektas, turintis skolų tos pačios grupės užsienio kredito įstaigai, turi teisę į kreditą už šios užsienio kredito įstaigos sumokėtą užsienio mokestį.
- 11 2021 m. rugsėjo 30 d. Komisija išsiuntė Švedijos Karalystei prašymą pateikti informacijos, į jį ši atsakė 2021 m. spalio 5 d.

Ginčijamas sprendimas

- 12 Ginčijamame sprendime Komisija nusprendė, kad mokestis nėra valstybės pagalba, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, nes neatitinka šioje nuostatoje numatyto atrankumo kriterijaus.
- 13 Šiuo klausimu, pirma, kiek tai susiję su „įprastos“ mokesčių sistemos nustatymu, Komisija nusprendė: kadangi minėta sistema apima tik mokestį, kuriuo siekta savarankiškos logikos, ji nepriklauso nuo kitų nacionalinių mokesčių sistemų, kurių sudedamosios dalys atitiko jos tikslą, t. y. stiprinti viešuosius finansus didelių kredito įstaigų, galinčių sukelti dideles netiesiogines išlaidas visuomenei, įmokomis, taip sukuriant galimybę padengti tokias netiesiogines išlaidas, atsirandančias dėl būsimų finansų krizių. Komisija padarė išvadą, kad „įprasta“ sistema nebuvo sukurta pagal akivaizdžiai diskriminacinius parametrus, kuriais siekiama apeiti Sąjungos teisę dėl valstybės pagalbos.
- 14 Antra, Komisija nusprendė, kad kredito įstaigos, kurioms taikomas mokestis ir kurių skolos lėmė nestabilumą, be kita ko, finansų sistemai ir realiajai ekonomikai, skiriasi nuo kitų finansų įstaigų, nes jos nekelia tokio paties nestabilumo pavojaus. Todėl, Komisijos teigimu, kitų finansų įstaigų faktinė ir teisinė padėtis, atsižvelgiant į mokestiui priskirtą tikslą, nebuvo panaši.
- 15 Komisija priėjo prie išvados, kad mokesčiu nustatyta skolų riba buvo siekiama atspindėti kredito įstaigų dydį, taigi ir riziką, kad atsiras didelių netiesioginių išlaidų. Vadinasi, kredito įstaigų, kurių skolos neviršijo mokesčio sistema numatytos ribos, faktinė ir teisinė padėtis nebuvo panaši į įstaigų, kurių skolos viršijo šią ribą, padėtį, atsižvelgiant į mokestiu siekiamą tikslą, todėl jų atleidimas nuo mokesčio nebuvo „įprastos“ sistemos išimtis.

Šalių reikalavimai

- 16 Ieškovės Bendrojo Teismo prašo:
 - panaikinti ginčijamą sprendimą,

- priteisti iš Komisijos visas bylinėjimosi išlaidas.
- 17 Komisija, palaikoma Švedijos Karalystės, Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį,
 - priteisti iš ieškovių bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

- 18 Grįsdamos savo ieškinį ieškovės nurodo vienintelį pagrindą, susijusį su jų procesinių teisių pažeidimu.
- 19 Ieškovių teigimu, analizuodama mokestį Komisija turėjo patirti didelių sunkumų. Todėl ji turėjo pradėti formalią tyrimo procedūrą ir suteikti joms galimybę pareikšti savo nuomonę ir taip pasinaudoti procesinėmis teisėmis. Šiomis aplinkybėmis ieškovės ginčija ginčijamame sprendime atliktą Komisijos nagrinėjimą, susijusį su mokesčio atrankumu.
- 20 Komisija, palaikoma Švedijos Karalystės, ginčija ieškovių argumentus.

Pirminės pastabos

- 21 Reikia priminti, kad vykdant valstybės pagalbos kontrolės procedūrą turi būti išskirtas, pirma, SESV 108 straipsnio 3 dalyje numatytas pirminis pranešimo apie pagalbą patikrinimo etapas, kurio tikslas yra tik leisti Komisijai susidaryti pirmąją nuomonę, ir, antra, SESV 108 straipsnio 2 dalyje numatyta formali tyrimo procedūra.
- 22 2015 m. liepos 13 d. Tarybos reglamento (ES) 2015/1589, nustatančio išsamias [SESV] 108 straipsnio taikymo taisykles (OL L 248, 2015, p. 9), 4 straipsnio 3 dalimi grindžiamo sprendimo nepateikti prieštaravimų teisėtumas priklauso nuo to, ar dėl informacijos ir įrodymų, kuriuos Komisija turėjo per pirminę priemonės, apie kurią pranešta, tyrimą, vertinimo turėjo kilti objektyvių abejonių dėl šios priemonės kvalifikavimo kaip pagalbos, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, nes dėl tokių abejonių turi būti pradėta formali tyrimo procedūra, kurioje gali dalyvauti šio reglamento 1 straipsnio h punkte nurodytos suinteresuotosios šalys (pagal analogiją žr. 2021 m. rugsėjo 2 d. Sprendimo *Komisija / Tempus Energy ir Tempus Energy Technology*, C-57/19 P, EU:C:2021:663, 38 punktą).
- 23 Kai ieškovas prašo panaikinti sprendimą neteikti prieštaravimų, iš esmės jis ginčija tai, kad Komisijos sprendimas dėl nagrinėjamos pagalbos buvo priimtas šiai institucijai nepradėjus formalios tyrimo procedūros, taip pažeidžiant jo procesines teises. Kad būtų patenkintas ieškovo prašymas panaikinti, jis gali nurodyti bet kokią pagrindą, kuriuo būtų galima įrodyti, kad Komisijos turimos informacijos ir įrodymų vertinimas per preliminarų priemonės, apie kurią pranešta, tyrimo etapą turėjo sukelti abejonių dėl tos priemonės kvalifikavimo kaip valstybės pagalbos, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį (šiuo klausimu žr. 2021 m. rugsėjo 2 d. Sprendimo *Komisija / Tempus Energy ir Tempus Energy Technology*, C-57/19 P, EU:C:2021:663, 39 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 24 Tokių abejonių buvimo įrodymą, kuris turi būti nustatytas tiek iš sprendimo neteikti prieštaravimų priėmimo aplinkybių, tiek iš jo turinio, turi pateikti tą sprendimą panaikinti prašantis asmuo, remdamasis nuoseklių įrodymų visuma (2021 m. rugsėjo 2 d. Sprendimo *Komisija / Tempus Energy ir Tempus Energy Technology*, C-57/19 P, EU:C:2021:663, 40 punktas ir 2018 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *HH Ferries ir kt. / Komisija*, T-68/15, EU:T:2018:563, 63 punktas). Šiuo aspektu Bendrasis Teismas neturi nustatyti, ar yra įrodymų, kad nėra abejonių dėl nagrinėjamos priemonės kvalifikavimo kaip pagalbos. Atvirkščiai, jis turi patikrinti, ar ieškovas pateikė tokių abejonių egzistavimo įrodymų, jei reikia, pasitelkdamas nuoseklių įrodymų visumą (šiuo klausimu žr. 2021 m. rugsėjo 2 d. Sprendimo *Komisija / Tempus Energy ir Tempus Energy Technology*, C-57/19 P, EU:C:2021:663, 73 punktą).
- 25 Šiomis aplinkybėmis per preliminaraus tyrimo procedūrą Komisijos atlikto tyrimo nepakankamumas ar neišsamumas yra požymis, kad vertinant nagrinėjamą priemonę kilo didelių sunkumų, dėl kurių ji privalo pradėti formalią tyrimo procedūrą (žr. 2021 m. rugsėjo 2 d. Sprendimo *Komisija / Tempus Energy ir Tempus Energy Technology*, C-57/19 P, EU:C:2021:663, 41 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 26 „Didelių sunkumų“ sąvoka yra objektyvi. Darytina išvada, kad Bendrojo Teismo atliekama teisėtumo kontrolė, susijusi su didelių sunkumų buvimu, negali apsiriboti patikrinimu, ar nepadaryta akivaizdžios vertinimo klaidos (žr. 2011 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo *3F / Komisija*, T-30/03 RENV, EU:T:2011:534, 55 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2012 m. liepos 10 d. Sprendimo *Smurfit Kappa Group / Komisija*, T-304/08, EU:T:2012:351, 80 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 27 Būtent atsižvelgiant į šią jurisprudenciją reikia išnagrinėti ieškovių argumentus, kuriais siekiama įrodyti, kad kilo abejonių dėl mokesčio kvalifikavimo kaip pagalbos, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, dėl kurių Komisija turėjo pradėti formalią tyrimo procedūrą.
- 28 Šiuo aspektu reikia priminti, kad norint nacionalinę priemonę kvalifikuoti kaip „valstybės pagalbą“, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, reikia, kad būtų įvykdytos visos toliau nurodytos sąlygos. Pirma, turi būti valstybės parama arba parama, suteikta panaudojant valstybės išteklius. Antra, ši priemonė turi galėti daryti įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai. Trečia, priemonė turi suteikti atrankųjį pranašumą jos gavėjui. Ketvirta, ji turi iškraipyti konkurenciją arba kelti tokią grėsmę (žr. 2022 m. lapkričio 8 d. Sprendimo *Fiat Chrysler Finance Europe / Komisija*, C-885/19 P ir C-898/19 P, EU:C:2022:859, 66 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 29 Ieškovės patikslina, kad „šiuo ieškiniu ginčijamas Komisijos atlikto priemonės, apie kurią pranešta, tyrimo teisėtumas, kiek tai susiję su atrankumo kriterijumi“, nes Komisija susidūrė su dideliais sunkumais šiuo klausimu ir turėjo pradėti formalią tyrimo procedūrą.
- 30 Vertinant šią atrankumo suteikimo sąlygą reikia nustatyti, ar pagal konkrečią teisinę sistemą nagrinėjama nacionaline priemone labiau palaikomos „tam tikros įmonės ar tam tikrų prekių gamyba“ nei kitos, kurių, atsižvelgiant į minėtą sistemą siekiamą tikslą, faktinė ir teisinė padėtis yra panaši ir kurios taip yra vertinamos skirtingai, o tai gali būti laikoma iš esmės diskriminaciniu vertinimu (žr. 2022 m. lapkričio 8 d. Sprendimo *Fiat Chrysler Finance Europe / Komisija*, C-885/19 P ir C-898/19 P, EU:C:2022:859, 67 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 31 Konkrečiai kalbant apie nacionalines priemones, kuriomis suteikiama mokesčių lengvata, primintina, kad tokia priemone, kuria, nors ir neperduodami valstybės ištekliai, bet ja besinaudojantys subjektai atsiduria palankesnėje padėtyje, palyginti su kitais mokesčių mokėtojais, gali būti suteiktas atrankusis pranašumas, todėl ji yra „valstybės pagalba“, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį. Valstybės pagalba visų pirma laikomos priemonės, kurios mažina bendrovės biudžetui paprastai tenkančią naštą ir kurios, nors ir nėra subsidijos tiesiogine šio žodžio prasme, yra tokio paties pobūdžio ir turi identišką poveikį (šiuo klausimu žr. 2021 m. kovo 16 d. Sprendimo *Komisija / Lenkija*, C-562/19 P, EU:C:2021:201, 30 punktą ir 2021 m. kovo 16 d. Sprendimo *Komisija / Vengrija*, C-596/19 P, EU:C:2021:202, 36 punktą).
- 32 Kad nacionalinę mokesčių priemonę galėtų kvalifikuoti kaip „atrankiąją“, Komisija turi, pirma, apibrėžti atitinkamoje valstybėje narėje taikomą referencinę sistemą, t. y. „įprastą“ mokesčių sistemą, ir, antra, įrodyti, kad nagrinėjama mokestine priemone nukrypstama nuo referencinės sistemos, nes pagal ją diferencijuojami ūkio subjektai, kurių faktinė ir teisinė padėtis, atsižvelgiant į šia sistema siekiamą tikslą, yra panaši. Vis dėlto sąvoka „valstybės pagalba“ neapima priemonių, diferencijuojančių įmones, kurių faktinė ir teisinė padėtis, atsižvelgiant į nagrinėjamos mokesčių sistemos tikslą, yra panaši, todėl *a priori* laikomų atrankiosiomis, jeigu atitinkama valstybė narė įrodo, jog ši diferenciacija atsiranda dėl sistemos, kuri apima šias priemones, pobūdžio ar bendros struktūros (žr. 2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Komisija / World Duty Free Group ir kt.*, C-20/15 P ir C-21/15 P, EU:C:2016:981, 57 ir 58 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją ir 2022 m. lapkričio 8 d. Sprendimo *Fiat Chrysler Finance Europe / Komisija*, C-885/19 P ir C-898/19 P, EU:C:2022:859, 68 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 33 Šiuo atveju ieškovės ginčija ginčijamame sprendime Komisijos atliktą dviejų pirmųjų etapų, nurodytų šio sprendimo 32 punkte, nagrinėjimą.
- 34 Kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 66, 70 ir 72 konstatuojamųjų dalių, Komisija padarė išvadą, kad, pirma, referencinė sistema nebuvo sukurta akivaizdžiai diskriminuojant ir, antra, tam tikrų rūšių ūkio subjektų ar ūkio subjektų, kurių bendros skolos buvo mažesnės už įstatymo projekte nustatytą ribą, atleidimas nuo mokesčio nėra nukrypimas nuo referencinės sistemos, nes, atsižvelgiant į mokesčiu siekiamą tikslą, šių ūkio subjektų faktinė ir teisinė padėtis nėra panaši į šiuo mokesčiu apmokestinamų banko įstaigų padėtį.
- 35 Vadinas, reikia išnagrinėti ieškovių argumentus, susijusius su įvairiais mokesčio elementais, kuriuos Komisija analizavo ginčijamame sprendime, prieš tai nustatčius nacionalinės teisės aktų leidėjo siekiamą tikslą.

Dėl mokesčio tikslo

- 36 Ieškovės teigia, kad mokesčio tikslas yra šališkas, nes taikomas „didelėms kredito įstaigoms“, nepaisant to, kad visos kredito įstaigos gali prisidėti prie netiesioginių išlaidų padengimo finansų krizės atveju. Be to, mokestis buvo taikomas kelioms įmonėms rinkoje, kurioje yra daugiau nei šimtas kitų. Dėl to šių kelių įmonių mokesčiai labai padidėjo. Mokestis nustatytas taip, kad tik kelios įmonės prisideda prie šių netiesioginių išlaidų finansavimo. Akivaizdu, kad įmonės, kurios nėra apmokestinamos šiuo mokesčiu, taip pat sukelia netiesioginių išlaidų. Vadinas, priemonė, apie kurią pranešta, sukuria nepagrįstą diskriminaciją, kuri Komisijai turėjo būti akivaizdi atsižvelgiant į informaciją, kurią ji turėjo priimdama ginčijamą sprendimą. Ieškovių teigimu, tai, kad pajamos iš šio mokesčio yra skirtos papildomoms viešosioms išlaidoms padengti, nes mokesčio tikslas nėra sukurti fondą, skirtą būsimoms netiesioginėms išlaidoms kompensuoti, leidžia bent jau abejoti dėl realaus mokesčio tikslo.

- 37 Be to, ieškovės tvirtina, kad įstatymo projekte nurodyta, jog mokesčio tikslas yra padidinti didelių kredito įstaigų apmokestinimą, nes finansų krizės atveju tikriausiai dėl jų atsirastų didelių netiesioginių išlaidų visuomenei. Ieškovės nurodo, kad pagrindinė šių išlaidų priežastis – sunkumai gauti paskolas iš bankų vykstant finansų krizei. Netiesioginės išlaidos, neaiškiai apibrėžtos įstatymo projekte, iš esmės yra visos išlaidos, kurių valstybė gali patirti sulėtėjus ekonominei veiklai. Be to, mokesčio tikslas yra ne sukurti fondą būsimoms netiesioginėms išlaidoms kompensuoti, o sustiprinti viešuosius finansus, kad būtų galima padengti papildomas viešąsias išlaidas.
- 38 Komisija, palaikoma Švedijos Karalystės, ginčija ieškovių argumentus.
- 39 Nagrinėjamu atveju, kaip matyti iš įstatymo projekto motyvų 5.1 punkto, mokesčiu siekiama sustiprinti viešuosius finansus gerinant juos ir išsaugant nedidelę valstybės skolą, kad būtų sudaryta marža būsimoms finansų krizėms valdyti. Konkrečiai kalbant, manoma, kad Švedijos Karalystė, turėdama didesnius viešuosius finansus, būtų geriau pasirengusi įveikti iššūkius ir taikyti būtinas priemones susiklosčius krizės situacijai.
- 40 Be to, įstatymo projekte nurodyta, kad finansų krizės yra brangios ir gali lemti, be kita ko, netiesiogines išlaidas, susijusias su ekonomikos ciklo nuosmukiu ir viešųjų finansų pablogėjimu. Tačiau ne visos kredito įstaigos keltų tokią pačią riziką finansų sistemos veikimui. Iš tiesų didelės kredito įstaigos yra tokia svarbi šios sistemos dalis, kad jų žlugimas ar dideli sutrikimai atskirai keltų sistemine riziką ir padarytų labai neigiamą poveikį minėtai sistemai ir visai ekonomikai. Taigi vienos iš didelių kredito įstaigų problemos gali greitai išplisti į visą bankų sistemą. Konkrečiai kalbant, kryžminis finansinių įsipareigojimų turėjimas skatina greitą problemos finansų sistemos dalyje išplitimą kitose šios sistemos dalyse ir taip kelia grėsmę jos stabilumui. Mažos kredito įstaigos, kurios nėra kritinio dydžio finansų sistemai, nedaro tokio pat poveikio makroekonominei plėtrai kaip didelės įstaigos. Vadinasi, kredito įstaigos, kurios dėl savo dydžio ir svarbos finansų sistemos veikimui ir makroekonominei plėtrai gali finansų krizės, kurios atsiradimo galimybės negalima atmesti, atveju sukelti didelių netiesioginių išlaidų visuomenei, turėtų mokėti mokesťį.
- 41 Iš šių įstatymo projekto motyvų matyti, kad mokesčio tikslas – stiprinti viešuosius finansus gerinant juos ir išsaugant nedidelę valstybės skolą, kad būtų sudaryta marža būsimoms finansų krizėms valdyti, įpareigojant mokėti mokesťį dideles kredito įstaigas, kurių žlugimas ar dideli sutrikimai dėl jų dydžio bei svarbos finansų sistemos veikimui savaime gali kelti sistemine riziką ir padaryti labai neigiamą poveikį minėtai sistemai ir visai ekonomikai, dėl ko visuomenė patirtų didelių netiesioginių išlaidų.
- 42 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad per posėdį ieškovės nurodė galimybę, jog atleistos nuo mokesčio kredito įstaigos kartu gali sukelti didelių netiesioginių išlaidų visuomenei. Vis dėlto net darant prielaidą, kad šis argumentas priimtinas, jis turi būti atmestas. Pirma, kaip matyti iš šio sprendimo 41 punkto, mokesčio koncepcija grindžiama kredito įstaigų individualiomis savybėmis. Antra, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 25 konstatuojamosios dalies, mokesčiu apmokestinamos kredito įstaigos turi 90 % visų Švedijoje veikiančių kredito įstaigų skolų. Vien tik teigdamas, kad šis procentinis dydis gali būti neteisingas, tačiau nepagrįsdamos šio teiginio įrodymais, ieškovės nesugebėjo naudingai užginčyti išvados, kad kredito įstaigos, kurioms netaikomi mokesčiai, turi tik 10 % visų Švedijoje veikiančių kredito įstaigų skolų. Ieškovės neįrodė, kad minėtų atleistų nuo mokesčio kredito įstaigų įsipareigojimų neįvykdymas, net ir vertinamas kartu, keltų sistemine riziką ir padarytų labai neigiamą poveikį finansų sistemai ir ekonomikai apskritai, o tai sukeltų visuomenei didelių netiesioginių išlaidų.

- 43 Be to, ieškovės neginčijo galimybės, kad tik didelės kredito įstaigos atskirai dėl savo žlugimo gali sukelti sisteminę riziką ir daryti labai neigiamą poveikį finansų sistemai ir ekonomikai apskritai, taip sukeldami visuomenei didelių netiesioginių išlaidų. Iš tiesų pastabose dėl Švedijos Karalystės įstojimo į bylą paaiškinimo jos ginčija šią išvadą, nepagrįsdamos savo pozicijos, ir pripažįsta, kad tikimybė, jog dėl banko atsirastų netiesioginių išlaidų, kyla iš dviejų nepriklausomų veiksmų, t. y. pirma, tikimybės, kad šis bankas bankrutuos, ir, antra, šio banko bankroto sukeltų pasekmių.

Referencinė sistema

- 44 Ieškovės tvirtina, kad Komisija turėjo įrodymų, kurie turėjo sukelti abejonių dėl referencinės sistemos elementų suderinamumo su mokesčio tikslu. Ieškovės teigia, kad Komisija, atrodo, nustatė referencinę sistemą remdamasi pernelyg plačiu valstybių narių mokestinio suvereniteto aiškinimu.
- 45 Komisija ginčija ieškovių argumentus.
- 46 Šiuo klausimu reikia priminti, kad, kai nagrinėjama mokestinė priemonė yra neatskiriama nuo atitinkamos valstybės narės bendros mokesčių sistemos, reikia remtis būtent šia sistema. Atvirkščiai, kai tokia priemonė aiškiai gali būti atskirta nuo tokios bendros sistemos, negalima atmesti galimybės, kad referencinis pagrindas, į kurį reikia atsižvelgti, bus siauresnis už šią bendrą sistemą ar net tapatus pačiai priemonei, jeigu ji yra savarankišką teisinę logiką turinti norma ir neįmanoma apibrėžti darnaus norminio vieneto, nepatenkančio į šią priemonę (2021 m. spalio 6 d. Sprendimo *World Duty Free Group ir Ispanija / Komisija*, C-51/19 P ir C-64/19 P, EU:C:2021:793, 63 punktas). Taigi priemonė gali būti jos referencinis pagrindas, kai ja nustatoma aiškiai apibrėžta mokesčių sistema, kuria siekiama konkrečių tikslų ir kuri skiriasi nuo bet kurios kitos atitinkamoje valstybėje narėje taikomos mokesčių sistemos (2018 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *World Duty Free Group / Komisija*, T-219/10 RENV, EU:T:2018:784, 127 punktas).
- 47 Šiuo atveju Komisija referencinę sistemą apibrėžė kaip susijusią tik su mokesčiu, ir ieškovės to neginčijo.
- 48 Reikia pažymėti, kad mokesčio esminės savybės iš esmės sudaro referencinę sistemą arba „įprastą“ mokesčių sistemą atrankumo sąlygos analizės tikslais. Vis dėlto negalima atmesti galimybės, kad šios savybės gali atskleisti akivaizdžiai diskriminacinį elementą, o tai turi įrodyti ieškovės (šiuo klausimu žr. 2021 m. kovo 16 d. Sprendimo *Komisija / Lenkija*, C-562/19 P, EU:C:2021:201, 42 punktą ir 2021 m. kovo 16 d. Sprendimo *Komisija / Vengrija*, C-596/19 P, EU:C:2021:202, 48 punktą). Šios bylos aplinkybėmis, kiek tai susiję su Komisijos atsisakymu pradėti formalią tyrimo procedūrą, ieškovės turi įrodyti, kad vertindama atrankumo sąlygą, kuri vienintelė nagrinėjama šioje byloje, Komisija susidūrė su dideliais sunkumais.
- 49 Šiomis aplinkybėmis būtina patikslinti, kad siekiant įvertinti, ar mokesčio savybės yra akivaizdžiai diskriminuojamasis elementas, reikia nustatyti, ar apmokestinimo kriterijų pasirinkimas, suteikiant pirmenybę tam tikroms kredito įstaigoms, atrodo nesuderinamas su šio mokesčio tikslu (šiuo klausimu žr. 2021 m. kovo 16 d. Sprendimo *Komisija / Lenkija*, C-562/19 P, EU:C:2021:201, 43 punktą ir 2021 m. kovo 16 d. Sprendimo *Komisija / Vengrija*, C-596/19 P, EU:C:2021:202, 49 punktą).
- 50 Srityse, kuriose Sąjungos mokesčių teisė yra nesuderinta, mokesčio sudedamąsias savybes, kurios iš principo apibrėžia referencinę sistemą arba „įprastą“ mokesčių sistemą, kuria remiantis reikia analizuoti su atrankumu susijusią sąlygą, nustato būtent atitinkama valstybė narė, įgyvendindama

savo kompetenciją tiesioginių mokesčių srityje ir nepažeisdama šioje srityje turimos autonomijos ir Sąjungos teisės. Tas pats pasakytina, be kita ko, apie mokesčio tarifo, mokesčio bazės pasirinkimo, apmokestinimo juo momento, ribos ir apmokestinamosios vertės apskaičiavimo tvarkos nustatymą (šiuo klausimu žr. 2021 m. kovo 16 d. Sprendimo *Komisija / Lenkija*, C-562/19 P, EU:C:2021:201, 38 ir 39 punktus ir 2021 m. kovo 16 d. Sprendimo *Komisija / Vengrija*, C-236/19 P, EU:C:2021:291, 43 punktą). Be to, neatsižvelgiant į tai, ar apmokestinama bendru, ar progresiniu tarifu, apmokestinimo lygis, kaip ir apmokestinamieji asmenys, yra pagrindinės apmokestinimo teisinės sistemos savybės (šiuo klausimu žr. 2019 m. gegužės 16 d. Sprendimo *Lenkija / Komisija*, T-836/16 ir T-624/17, EU:T:2019:338, 65 punktą ir 2019 m. birželio 27 d. Sprendimo *Vengrija / Komisija*, T-20/17, EU:T:2019:448, 80 punktą).

- 51 Taigi svarbu atsižvelgti į tai, kad, nesant Sąjungos teisės aktų, apmokestinimo bazės nustatymas ir mokesčių naštos paskirstymas skirtingiems gamybos veiksnams ir ūkio sektoriams priklauso valstybių narių kompetencijai (2018 m. balandžio 26 d. Sprendimo *ANGED*, C-233/16, EU:C:2018:280, 50 punktas).
- 52 Ieškovių teigimu, mokesčio parametrai akivaizdžiai nesuderinami su jo tikslu, o tai, atsižvelgiant į Komisijos turimą informaciją, turėjo sukelti abejonių dėl mokesčio kvalifikavimo kaip pagalbos.
- 53 Konkrečiai kalbant, jos susijusios su, pirma, mokesčio, grindžiamo kredito įstaigų skolomis, baze, antra, mokesčiu apmokestinamaisiais asmenimis, trečia, mokesčio riba ir, ketvirta, konsolidavimo mechanizmu apskaičiuojant ribą ir apmokestinamąją vertę.

Dėl kredito įstaigų skolomis grindžiamos apmokestinamosios vertės

- 54 Ieškovių teigimu, skolos, priešingai nei turtas, nėra susijusios su rizika. Tas pats pasakytina apie kredito įstaigų dydį, kaip tvirtina kai kurios nacionalinės institucijos ir matyti iš ekonominės literatūros ir didelėms Švedijos kredito įstaigoms suteiktų kredito reitingų. Be to, netiesioginės išlaidos arba tokių išlaidų rizika nėra tiesiogiai proporcingos kredito įstaigos skoloms, ir apie tai buvo pranešta Komisijai. Žinoma, atlikdama preliminarų mokesčio tyrimą Komisija neprivalo pasirinkti tinkamiausio rodiklio netiesioginių išlaidų rizikai įvertinti. Tačiau Komisija privalo nustatyti, ar Švedijos Karalystės pasirinkta apmokestinamąją vertę į referencinę sistemą buvo įtrauktas akivaizdžiai diskriminuojamasis parametras. Be to, ieškovės teigia, kad, priešingai, nei reikalaujama pagal naujausią jurisprudenciją, susijusią su mokesčių priemonėmis ir atrankumu, priemonė, apie kurią pranešta, reiškė didelę mokesčių našta, palyginti su visa įmonių apmokestinamąją vertę, arba visiškai nenustatė jokios mokesčių naštos.
- 55 Komisija, palaikoma Švedijos Karalystės, ginčija ieškovių argumentus.
- 56 Ginčijamame sprendime Komisija nusprendė, kad kredito įstaigos skolų dydis yra vienas iš rodiklių, be kitų, rodančių jos dydį apskritai, jos svarbą ir riziką, kurią jos žlugimas gali kelti Švedijos makroekonominėi padėčiai. Taigi, Komisijos teigimu, šis kriterijus atitiko mokesčio tikslą ir neatskleidė akivaizdžiai diskriminuojamojo elemento.
- 57 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad pagal Sąjungos teisę nedraudžiama taikyti ne progresinio apmokestinimo nuo bendros kredito įstaigų skolų sumos. Aplinkybė, kad yra tinkamesnių ar tikslesnių rodiklių nei bendra kredito įstaigų skolų suma, neturi reikšmės valstybės pagalbos srityje, nes Sąjungos teisė šioje srityje susijusi tik su atrankiojo pranašumo, kuriuo gali pasinaudoti tam tikros įmonės kitų panašioje padėtyje esančių įmonių nenaudai, panaikinimu

(šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2021 m. kovo 16 d. Sprendimo *Komisija / Lenkija*, C-562/19 P, EU:C:2021:201, 41 punktą ir 2021 m. kovo 16 d. Sprendimo *Komisija / Vengrija*, C-596/19 P, EU:C:2021:202, 47 punktą).

- 58 Be to, reikia pažymėti, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 40 ir 41 punktuose, mokesčiu siekiama ne užkirsti kelią kredito įstaigų keliamai rizikai ar ją ištaisyti, o stiprinti viešuosius finansus, kad būtų sudaryta marža būsimoms finansų krizėms valdyti, įpareigojant mokėti mokesťi dideles kredito įstaigas, kurių žlugimas ar dideli sutrikimai dėl jų dydžio bei svarbos finansų sistemos veikimui atskirai gali kelti sistemine riziką ir padaryti labai neigiamą poveikį minėtai sistemai ir visai ekonomikai, dėl ko visuomenė patirtų didelių netiesioginių išlaidų.
- 59 Be kita ko, kiek tai susiję su kryžminių finansinių įsipareigojimų turėjimu, kaip nurodyta šio sprendimo 40 punkte, kuo didesnės skolos, tuo didesnė rizika finansų sistemai, nes įsipareigojimų nevykdymo atveju atitinkama kredito įstaiga gali neturėti galimybės padengti savo didelių skolų, o dėl to kiltų rizika, kad jos kreditoriai nevykdys įsipareigojimų, ir tai galėtų lemti dideles netiesiogines išlaidas visuomenei. Iš to matyti, kad skolos dydžiu grindžiamas kriterijus, kaip antai nustatytas šiuo atveju nacionalinės teisės aktuose, siekiant atskirti kredito įstaigas pagal tai, ar jų poveikis finansų sistemai yra didesnis, ar mažesnis, atitinka siekiamą tikslą (pagal analogiją žr. 2018 m. balandžio 26 d. Sprendimo *ANGED*, C-327/16, EU:C:2018:280, 53 punktą).
- 60 Iš to matyti, kad nacionalinės teisės aktų leidėjas nemanė, jog dėl didelių kredito įstaigų skolų joms kyla didesnė rizika, tačiau jis daugiausia dėmesio skyrė klausimui, ar kredito įstaigos žlugimas savaime galėjo sukelti didelių netiesioginių išlaidų visuomenei.
- 61 Iš to matyti, kad ieškovės neįrodė, jog vertindama apmokestinamąją vertę Komisija turėjo patirti didelių sunkumų.

Dėl apmokestinamųjų asmenų

- 62 Ieškovės nurodo ne tik tai, kad devynios apmokestinamos įstaigos yra skirtingos, bet ir tai, kad nėra ryšio tarp šių įstaigų sąrašo ir sisteminės svarbos įstaigų, nustatytų *Riksgäldskontoret* (Valstybės skolos biuras, Švedija) pagal 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014, p. 190), nes į pastarąjį sąrašą įtrauktos tik šešios iš devynių apmokestinamosios kredito įstaigų, tačiau Komisija šiuo klausimu nepateikė paaiškinimo. Be to, viena iš apmokestinamųjų kredito įstaigų teikia paskolas tik Švedijos savivaldybėms ir dėl to nesukelia jokių netiesioginių išlaidų.
- 63 Šiuo klausimu ieškovės pažymi, kad pagal Direktyvą 2014/59 bankai finansuoja pertvarkymo fondą ir kad iš devynių bankų, kuriuos Valstybės skolos biuras pripažino sisteminės svarbos bankais, o tai reiškia gerokai didesnes įmokas į minėtą fondą ir griežtesnių reikalavimų laikymąsi, tik šeši bankai turėjo mokėti mokesťi. Be to, dėl šių didesnių įmokų ir griežtesnių reikalavimų sisteminės svarbos įstaigos yra atsparesnės ir gali sukelti mažiau netiesioginių išlaidų.

- 64 Ieškovės taip pat nurodo, kad egzistuoja kredito įstaigų finansinio stabilumo mechanizmai, visų pirma 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013, p. 1).
- 65 Šie mechanizmai papildo, pirma, tai, kad Švedijos Karalystė pasirinko griežtesnius reikalavimus, nei nustatyti Sąjungos teisės aktuose, ir, antra, 100 000 EUR dydžio banko indėlių garantijų mechanizmą pagal 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/49/ES dėl indėlių garantijų sistemų (OL L 173, 2014, p. 149). Be to, per 2021 m. Europos bankininkystės institucijos (EBI) atliktą atsparumo patikrinimą penkių Švedijos bankų, dėl kurių buvo atlikti šie patikrinimai, rezultatai buvo puikūs.
- 66 Be to, ieškovės pabrėžia nacionalinio finansų sektoriaus konkurencinę aplinką. Jų teigimu, šis aspektas yra svarbus siekiant suprasti ryšį tarp mokesčiu apmokestinamų įmonių ir rizikos, kad jos sukels netiesioginių išlaidų, atsižvelgiant į jų rinkos dalis skirtinguose finansų sektoriuose. Vis dėlto ne visi mokesčiu apmokestinami bankai užėmė dideles rinkos dalis visose atitinkamose rinkose. Be to, ieškovių teigimu, jei bankai konkuruoja toje pačioje rinkoje ir kai kurie bankai apmokestinami mokesčiu, o kiti yra nuo jo atleisti atrinktinai, tai daro poveikį konkurencijai rinkoje ir ją pakeičia, ir tai rodo diskriminaciją.
- 67 Ieškovės priduria, kad Švedijos finansų sektoriuje yra daug įvairių įmonių, veikiančių viename ar keliuose rinkos segmentuose, kurios konkuruoja su mokesčiu apmokestinamomis kredito įstaigomis.
- 68 Ieškovių teigimu, reikalavimų šioms kitoms finansų įstaigoms nebuvimas gali kelti papildomą grėsmę finansiniam stabilumui ir sukelti papildomų netiesioginių išlaidų valstybei riziką. Ieškovės taip pat nurodo hipotekos fondų svarbą namų ūkiams teikiamų hipoteka užtikrintų paskolų sektoriuje.
- 69 Ieškovės daro išvadą, kad dėl to, jog dėl visų kredito įstaigų patiriama netiesioginių išlaidų, apmokestinimo mokesčiu tikslais nebūtina išskirti kredito įstaigų.
- 70 Komisija, palaikoma Švedijos Karalystės, ginčija ieškovių argumentus.
- 71 Ginčijamame sprendime Komisija nusprendė, kad mokesčiu apmokestinamos didelės kredito įstaigos, kurių žlugimas ar dideli veiklos sutrikimai Švedijos visuomenei atskirai gali sukelti didelių netiesioginių išlaidų finansų krizės atveju. Komisijos teigimu, didelės kredito įstaigos gali turėti sistemine reikšmę, veikti rinką ir daryti jai poveikį, taip pat realiojoje ekonomikoje jų dydis yra kritinis. Komisija pažymėjo, kad, kaip nurodo Švedijos Karalystė, mažos kredito įstaigos gali daryti kitokį poveikį makroekonominėi plėtrai, palyginti su didelėmis kredito įstaigomis.
- 72 Be to, kitoms finansų įstaigoms taikoma skirtinga ir paprastai ne tokia griežta reglamentavimo tvarka, o tai rodo, kad jos turi mažiau galimybių sukelti sistemine riziką ir netiesiogines išlaidas. Dėl hipotekos fondų, kurie, Komisijos teigimu, bet kuriuo atveju turėjo ribotą hipotekos rinkos dalį, Komisija nusprendė, kad šie fondai nevykdė tam tikros veiklos, pavyzdžiui, neėmė indėlių arba neteikė paskolų ne finansų bendrovėms, ir jų veikla skyrėsi nuo kredito įstaigų, taip pat jiems buvo taikoma kitokia reguliavimo sistema.

- 73 Šiuo atveju, pirma, reikia atmesti ieškovių argumentą, susijusį su idealios sąsajos tarp sisteminės svarbos įstaigų, identifikuoatų Valstybės skolos biuro, sąrašo ir mokesčiu apmokestinamų kredito įstaigų sąrašo nebuvimu. Iš tiesų, kaip teigia ieškovės, Valstybės skolos biuras yra Švedijos nacionalinė pertvarkymo institucija, kaip ji suprantama pagal Direktyvą 2014/59. Be to, per posėdį ieškovės iš esmės tvirtino, kad Valstybės skolos biuro nustatytas sistemiškai svarbių įstaigų sąrašas nebuvo sudarytas remiantis konkrečiais kriterijais, todėl tai nėra tie patys kriterijai, kurie buvo naudojami rengiant apmokestinamų kredito įstaigų sąrašą.
- 74 Be to, kaip tvirtina ieškovės, Direktyvoje 2014/59 ir 2014 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 806/2014, kuriuo nustatomos kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių pertvarkymo vienodos taisyklės ir vienoda procedūra, kiek tai susiję su bendru pertvarkymo mechanizmu ir Bendru pertvarkymo fondu, ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (OL L 225, 2014, p. 1), nustatyta tvarka siekiama kuo labiau sumažinti visuomenei tenkančias dideles tiesiogines išlaidas, be kita ko, šių įstaigų žlugimo atveju, o ne netiesiogines išlaidas. Vis dėlto ieškovės patikslina, kad įmonės, kurioms taikomos griežčiausios šios sistemos taisyklės, gali mažiau sukelti netiesioginių išlaidų, nes mažiau tikėtina, kad jos nevykdys įsipareigojimų. Vis dėlto, kaip matyti iš šio sprendimo 60 punkto, mokeskis netaikomas kredito įstaigoms, kurios kelia didesnę įsipareigojimų neįvykdymo riziką, bet taikomas kredito įstaigoms, kurių įsipareigojimų nevykdymas (kai tai atsitiks) gali savaime sukelti visuomenei didelių netiesioginių išlaidų.
- 75 Ta pati išvada darytina dėl Reglamento Nr. 575/2013, Direktyvos 2014/49 ir 2021 m. EBI atlikto atsparumo patikrinimo. Iš tiesų, pirma, nuosavų lėšų reikalavimais ir bankų indėlių garantijų sistema siekiama kompensuoti tiesiogines išlaidas, išvengiant to, kad kredito įstaigos žlugtų ir kad indėlininkai, fiziniai asmenys, prarastų savo indėlius. Antra, atsparumo patikrinimas susijęs su rizika, kad kredito įstaiga žlugs. Tačiau mokesčiu siekiama ne užkirsti kelią galimam banko įstaigų žlugimui ar išvengti tiesioginių išlaidų, bet atsižvelgti į netiesiogines išlaidas, atsirandančias dėl galimo mokesčiu apmokestinamų kredito įstaigų žlugimo.
- 76 Dėl nacionalinio finansų sektoriaus konkurencinės aplinkos, kuri, ieškovių teigimu, yra reikšminga siekiant suprasti ryšį tarp mokesčiu apmokestinamų įmonių ir rizikos sukelti netiesioginių išlaidų atsižvelgiant į jų rinkos dalis skirtinguose finansų sektoriuose, pirma, pakanka konstatuoti, kad apmokestinimo momentas yra ne apmokestinamųjų asmenų turimos rinkos dalys, o jų skolų dydis. Pagal šio sprendimo 50 punkte nurodytą jurisprudenciją Švedijos Karalystė, įgyvendindama savo kompetenciją tiesioginių mokesčių srityje ir paisydama autonomijos mokesčių srityje bei Sąjungos teisės, turėjo teisę nustatyti apmokestinimo momentą ir šio mokesčio bazę.
- 77 Antra, ieškovės netvirtina, kad kitos įmonės, veikiančios viename ar keliuose rinkos segmentuose, konkuruojančios su mokesčiu apmokestinamomis kredito įstaigomis, turėjo didesnes nei 150 mlrd. SEK skolas. Iš tiesų jos tik teigia, kad šios įmonės konkuruoja su mokesčiu apmokestinamomis kredito įstaigomis, nepaaiškindamos, kaip jų žlugimas savaime galėtų lemti dideles netiesiogines išlaidas visuomenei.
- 78 Trečia, dėl argumento, susijusio su tuo, kad kitoms finansų įstaigoms nustatytų reikalavimų nebuvimas gali kelti papildomą grėsmę finansiniam stabilumui, taip pat papildomų netiesioginių išlaidų valstybei, pakanka konstatuoti, kad grįsdamos savo argumentą ieškovės nepateikia paaiškinimų, leidžiančių daryti išvadą dėl kokios nors grėsmės finansiniam stabilumui, todėl ši argumentą galima atmesti kaip nepagrįstą.

- 79 Ketvirta, dėl argumento, kad viena iš mokesčių apmokestinamų kredito įstaigų tiekia paskolas išimtinai Švedijos savivaldybėms, todėl nesukelia jokių netiesioginių išlaidų, reikia priminti, kad pagal jurisprudenciją pagalbos schemos atveju Komisija gali apsiriboti bendrą nagrinėjamos schemos požymių analize ir neprivalo nagrinėti kiekvieno konkretaus šios schemos taikymo atvejo. Komisija sprendime dėl tokios sistemos neturi atlikti pagal tokią pagalbos sistemą skirtos individualios pagalbos analizės (šiuo klausimu žr. 2011 m. liepos 28 d. Sprendimo *Diputación Foral de Vizcaya ir kt. / Komisija*, C-471/09 P-C-473/09 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2011:521, 98 ir 99 punktus ir 2019 m. balandžio 30 d. Sprendimo *UPF / Komisija*, T-747/17, EU:T:2019:271, 60 punktą). Be to, per posėdį ieškovėms neginčijo Komisijos ir Švedijos Karalystės argumentų, kad minėta kredito įstaiga visiškai nekėlė jokios įsipareigojimų neįvykdymo rizikos.
- 80 Penkta, dėl argumento, susijusio su tuo, kad dėl visų kredito įstaigų patiriama netiesioginių išlaidų, reikia priminti, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 41 punkte, Švedijos mokesčių teisės aktų leidėjas siekė apmokestinti kredito įstaigas, dėl kurių žlugimo ar didelių sutrikimų savaime, taip pat dėl jų dydžio ir svarbos finansų sistemos veikimui, atsirastų sisteminė rizika ir labai neigiamas poveikis minėtai sistemai ir ekonomikai apskritai, taip sukeldami didelių netiesioginių išlaidų visuomenei. Taigi, net jei visos kredito įstaigos gali sukelti tam tikrų netiesioginių išlaidų, t. y. jos gali prisidėti prie šių išlaidų susidarymo, tai nereiškia, kad įsipareigojimų neįvykdymo atveju visos kredito įstaigos gali sukelti tokias pasekmes. Be to, neginčytina, kad poveikis kredito įstaigų finansų sistemai labai priklauso nuo kredito įstaigų dydžio ir skolų dydžio, kaip pažymėta šio sprendimo 59 punkte (pagal analogiją žr. 2018 m. balandžio 26 d. Sprendimo *ANGED*, C-327/16, EU:C:2018:280, 53 punktą). Be to, per posėdį ieškovės pripažino, kad didžiausios kredito įstaigos sukelia didesnių netiesioginių išlaidų.
- 81 Galiausiai, kaip matyti iš šio sprendimo 42 ir 43 punktų, pirma, ieškovės neginčijo galimybes, kad tik didelės kredito įstaigos savaime dėl savo žlugimo gali sukelti sisteminę riziką ir daryti labai neigiamą poveikį finansų sistemai ir ekonomikai apskritai, taip sukeldami visuomenei didelių netiesioginių išlaidų. Antra, jos neįrodė, kad atleistų nuo mokesčio įstaigų įsipareigojimų neįvykdymas, net ir vertinamas kartu, sukeltų tokias pačias pasekmes.
- 82 Iš to matyti, kad ieškovės neįrodė, jog vertindama apmokestinamuosius asmenis Komisija turėjo patirti didelių sunkumų.

Dėl apmokestinimo ribos

- 83 Ieškovės tvirtina, kad visos kredito įstaigos finansų krizės atveju sukeltų netiesioginių išlaidų visuomenei. Be to, įstatymo projekte Švedijos vyriausybė neįrodė, kad rizika kyla tik viršijus apmokestinimo ribą. Taigi dideli bankai moka už visas netiesiogines išlaidas, kurias jie sukelia, o jų konkurentai yra atrinktinai atleisti nuo visų išlaidų, kurias jie sukelia, mokėjimo.
- 84 Be to, mokestis nėra specialios paskirties mokestis, nes jo tikslas tik mokestinis – padidinti mokestines pajamas, nesiekiant daryti įtakos apmokestinamųjų asmenų elgesiui.
- 85 Ieškovės priduria, kad, jei įmonė pasiektų apmokestinimo ribą, mokestis būtų renkamas remiantis visomis skolomis, į kurias atsižvelgta apskaičiuojant minėtą ribą. Be to, mokesčio ribos negalima prilyginti progresiniam mokesčio tarifui.

- 86 Jos taip pat ginčija Komisijos analizę ir jos pateiktą 2018 m. balandžio 26 d. Sprendimo *ANGED* (C-233/16, EU:C:2018:280), kuriuo ši institucija rėmėsi ginčijamame sprendime, aiškinimą. Iš tiesų, pirma, šios aplinkybės skiriasi nuo tos bylos aplinkybių ir, antra, apmokestinimo toje byloje nagrinėjamu mokesčiu riba buvo taikoma kitaip, nes minėtas mokestis buvo taikomas tik ribą viršijančiai daliai, o šiuo atveju taip nėra.
- 87 Komisija, palaikoma Švedijos Karalystės, ginčija ieškovių argumentus.
- 88 Ginčijamame sprendime Komisija nurodė, kad 150 mlrd. SEK riba nėra akivaizdžiai diskriminuojamasis elementas ir yra teisėta Švedijos Karalystės suvereniteto įgyvendinimo išraiška. Be to, taikant šią ribą būtų užtikrinta, kad apmokestinamieji asmenys sudarytų 90 % visų Švedijos kredito įstaigų, įskaitant užsienio kredito įstaigų Švedijoje įsteigtus filialus Švedijoje, bendro balanso.
- 89 Pagal jurisprudenciją yra mokesčių, kurių pobūdis nekluduoja kartu su jais taikyti moduliavimo priemonių, kurios gali būti net visiškai atleidimas nuo mokesčių, tačiau, nepaisant to, jomis nesuteikiamas atrankusis pranašumas. Tam tikroms įmonėms, atsižvelgiant į joms būdingas aplinkybes, numatytos specialios nuostatos, leidžiančios joms pasinaudoti mokesčio moduliavimu ar net atleidimu nuo mokesčio, neturi būti laikomos suteikiančiomis atrankųjį pranašumą, jeigu šios nuostatos neprieštarauja nagrinėjamo mokesčio tikslui (šiuo klausimu žr. 2019 m. gegužės 16 d. Sprendimo *Lenkija / Komisija*, T-836/16 ir T-624/17, EU:T:2019:338, 89 punktą ir 2019 m. birželio 27 d. Sprendimo *Vengrija / Komisija*, T-20/17, EU:T:2019:448, 101 punktą).
- 90 Pažymėtina, kad apmokestinimo ribą ir apmokestinamosios vertės apskaičiavimo tvarką nustato nacionalinis teisės aktų leidėjas, naudodamasis jam suteikta diskrecija, be to, tas dydis priklauso nuo sudėtingų techninių vertinimų, kuriems Sąjungos teismas galėtų taikyti tik ribotą teisminę kontrolę (šiuo klausimu žr. 2018 m. balandžio 26 d. Sprendimo *ANGED*, C-236/16 ir C-237/16, EU:C:2018:291, 43 punktą).
- 91 Iš šios jurisprudencijos matyti, kad Švedijos Karalystei negali būti kliudoma, pirma, nustatyti apmokestinimo ribą atitinkantį mokestį ir, antra, moduliavimo priemonę, pagal kurią kredito įstaigos, kurioms taikoma minėta riba, būtų atleistos nuo mokesčio, jeigu tai neprieštarauja mokesčio tikslui.
- 92 Vadinasi, reikia išnagrinėti, ar minėta riba neprieštarauja mokesčio tikslui ir ar nėra akivaizdžiai diskriminuojanti.
- 93 Šiuo klausimu, pirma, kalbant apie argumentą, kad dėl visų kredito įstaigų sukeliama netiesioginių išlaidų visuomenei finansų krizės atveju, reikia priminti, kad nagrinėjamu atveju, kaip nurodyta šio sprendimo 41 punkte, mokesčio tikslas yra sustiprinti viešuosius finansus gerinant viešuosius finansus ir išsaugant mažą valstybės skolą, kad būtų galima nustatyti būsimų finansų krizių valdymo maržą įpareigojant mokėti mokestį dideles kredito įstaigas, dėl kurių žlugimo ar didelių sutrikimų savaime, taip pat dėl dydžio ir svarbos finansų sistemos veikimui, atsiranda sisteminė rizika ir labai neigiamas poveikis minėtai sistemai ir ekonomikai apskritai, taip sukeliant didelių netiesioginių išlaidų visuomenei. Švedijos Karalystė mano, kad kredito įstaigos, kurios skolos viršija 150 mlrd. SEK ribą, įsipareigojimų nevykdymas kelia tokią riziką ir dėl to visuomenė patiria didelių netiesioginių išlaidų. Ieškovės neginčija šios nacionalinės teisės aktų leidėjo išvados ir, kaip pažymėta šio sprendimo 43 punkte, neteigia, kad kredito įstaigos, kurios skolos nesiekia minėtos ribos, įsipareigojimų nevykdymas galėtų sukelti tokias pačias pasekmes. Be to, kaip

nurodyta šio sprendimo 59 punkte, kalbant apie kryžminį finansinių įsipareigojimų turėjimą, pažymėtina, kad juo didesnis įsiskolinimų lygis, juo didesnė rizika finansų sistemai, nes įsipareigojimų nevykdymo atveju atitinkama kredito įstaiga gali neturėti galimybės padengti savo didelių skolų, o dėl to kiltų rizika, kad jos kreditoriams nebus įvykdyti įsipareigojimai, taigi atsirastų sisteminė rizika.

- 94 Kalbant apie argumentą, pagal kurį mokestis nėra specialus mokestis ir negali daryti įtakos apmokestinamųjų asmenų elgesiui, pažymėtina, kad ieškovės nepaaiškino, kodėl reikia, kad mokesčiu būtų siekiama daryti įtaką apmokestinamųjų asmenų elgesiui. Iš tiesų, kaip matyti iš mokesčio tikslo, juo norima sustiprinti viešuosius finansus juos gerinant ir išsaugant nedidelę valstybės skolą, kad būtų sudaryta marža būsimoms finansų krizėms valdyti. Įstatymo projekte nebuvo nurodyta jokie kito konkretaus tikslo, pavyzdžiui, įtakos apmokestinamųjų asmenų elgesiui. Taigi šiam argumentui negalima pritarti, nes mokesčiu siekiama ne užkirsti kelią šiuo mokesčiu apmokestinamų kredito įstaigų prisiimamai rizikai ar jų žlugimui, bet užtikrinti gerą viešųjų finansų valdymą vienos iš šių įstaigų žlugimo atveju.
- 95 Be to, tai, kad pajamos iš mokesčio pervedamos į valstybės biudžetą, atitinka šio sprendimo 94 punkte nurodytą tikslą.
- 96 Pirma, kaip matyti iš bylos medžiagos ir kaip per posėdį patvirtino ieškovės, nebuvo atleistų nuo mokesčio kredito įstaigų, kurių skolų dydis yra artimas 150 mlrd. SEK ribai.
- 97 Antra, iš ginčijamo sprendimo matyti (ieškovės to tinkamai neginčija) (žr. šio sprendimo 42 punktą), kad šios ribos taikymas užtikrina, kad apmokestinamieji asmenys sudarytų 90 % visų Švedijos kredito įstaigų bendro balanso.
- 98 Iš to matyti, kad ieškovės nepateikė argumentų, kuriais remiantis 150 mlrd. SEK ribą būtų galima laikyti akivaizdžiai netinkama atsižvelgiant į mokesčio tikslus. Jos taip pat nenurodė, koks kitas lygis būtų tinkamas šiai ribai. Iš tiesų atrodo, kad jos ginčija patį ribos buvimą. Vis dėlto, remiantis šio sprendimo 89 ir 90 punktuose nurodyta jurisprudencija, tai, kad nacionalinės teisės aktų leidėjas nustatė ribas, savaime neprieštarauja Sąjungos teisei.
- 99 Iš to matyti, kad ieškovės neįrodė, jog vertindama apmokestinimo ribą Komisija turėjo patirti didelių sunkumų.

Dėl konsolidavimo mechanizmo

- 100 Ieškovės ginčija grupės vidaus situacijų konsolidavimo mechanizmą, taikomą apskaičiuojant ribą ir apmokestinamąją vertę, nes apskaičiuojant ribą atsižvelgiama į nacionalinių kredito įstaigų ir tarpvalstybinių filialų grupės vidaus skolas. Iš tiesų nėra tiesioginio ryšio tarp netiesioginių išlaidų Švedijoje ir Švedijos kredito įstaigos užsienio filialui priskirtinų skolų, nors šių filialų skolos sudaro nemažą visos apmokestinamosios vertės dalį.
- 101 Be to, kalbant apie netiesiogines išlaidas, pažymėtina, kad Švedijos kredito įstaigų užsienio patronuojamųjų bendrovių ir šių kredito įstaigų užsienio filialų padėtis yra panaši. Vis dėlto jų padėtis vertinama skirtingai, tik Švedijos kredito įstaigų užsienio filialų skolos įtraukiamos į apmokestinamąją vertę. Be to, asimetriškai su Švedijos kredito įstaigos, į kurios skolas atsižvelgiama apskaičiuojant mokesį, užsienio filialų vertinimu, apskaičiuojant mokesį taip pat atsižvelgiama į Švedijoje esančių užsienio kredito įstaigų filialų skolas.

- 102 Komisija ginčija ieškovių argumentus.
- 103 Šiuo klausimu visų pirma reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 59 konstatuojamosios dalies, ir to ieškovės neginčija, Švedijos kredito įstaigos filialas neturi savarankiško teisinio subjektiškumo nuo įstaigos, kuriai jis priklauso, ir turi tą pačią licenciją, priešingai nei patronuojamosios bendrovės, kurios yra atskiri teisės subjektai. Taigi bet koks filialo finansinis išipareigojimas tenka Švedijos kredito įstaigai, kuriai jis priklauso, ir krizė, susijusi su šiuo filialu, paveiktų jo patronuojančiąją bendrovę ir sukeltų netiesioginių išlaidų ne tik valstybėje, kurioje jis yra įsteigtas, bet ir Švedijoje. Vadinasi, nereikia manyti, kad Komisijai turėjo kilti abejonių dėl šio mechanizmo, nes Švedijos kredito įstaigos filialai yra susiję su jomis, todėl filialų žlugimas turėtų pasekmių ir Švedijoje.
- 104 Be to, dėl tų pačių priežasčių reikia atmesti argumentą, kad Švedijos kredito įstaigos užsienio patronuojamųjų bendrovių ir užsienio filialų padėtis yra panaši, nes, kaip nurodyta ginčijamo sprendimo 60 konstatuojamojoje dalyje, skirtingai nei filialai, patronuojamosios bendrovės yra juridiniai asmenys, atskirti nuo patronuojančiųjų bendrovių ir veikiančios pagal atskirą licenciją, kurią išduoda jų įsteigimo valstybė.
- 105 Galiausiai ieškovės neįrodė, kad yra asimetrija tarp Švedijos kredito įstaigos užsienio filialų skolų ir užsienio kredito įstaigų Švedijoje esančių filialų skolų. Ginčijamo sprendimo 61 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodė, kad užsienio kredito įstaigų filialai Švedijoje gali patirti netiesioginių išlaidų tiek Švedijoje, tiek valstybėje, kurioje yra patronuojančioji bendrovė. Todėl ši aplinkybė neturi jokios asimetrijos, nes Švedijoje atsižvelgiama į Švedijos kredito įstaigos užsienio filialų skolas, o tai tam tikrais atvejais netrukdo atsižvelgti į šias skolas ir jų filialų valstybėje.
- 106 Ieškovės neįrodė, kad konsolidavimo mechanizmas yra akivaizdžiai diskriminuojantis elementas, todėl atlikdama vertinimą šiuo klausimu Komisija turėjo susidurti su dideliais sunkumais.

Dėl nukrypimo nuo referencinės sistemos

- 107 Ieškovės pabrėžia, kad jei Bendrasis Teismas pripažintų tokią referencinę sistemą, kokia apibrėžta ginčijamame sprendime, jų argumentai, susiję su šia sistema sudarančiais elementais, tebegaliojotų tiek, kiek tai susiję su nuo jos nukrypti leidžiančiomis nuostatomis.
- 108 Be to, dėl išimties, susijusios su kredito įstaigų, kurių skolos neviršija 150 mlrd. SEK ribos, vertinimu, ieškovės teigia, kad kredito įstaigų, kurių skolos nesiekia ribos, veikla nereiškia, kad finansų krizės atveju valstybė dėl jų nepatirtų netiesioginių išlaidų. Iš tiesų skirtumas tarp šių kredito įstaigų ir tų, kurių skolos viršija minėtą ribą, susijęs ne su valstybei kylančios rizikos buvimu, o su jos apimtimi. Egzistuoja nukrypimas nuo referencinės sistemos, nes ja akivaizdžiai diskriminuojamos įmonės, kurių teisinė ir faktinė padėtis yra panaši. Be to, teisiniu požiūriu kredito įstaigoms, kurių skolos yra didesnės, ir toms, kurių skolos yra mažesnės už minėtą ribą, netaikomos akivaizdžiai skirtingos apskaitos ir mokesčių prievolės, kurios būtų grindžiamos tos pačios rūšies ir tokiu pačiu skolų dydžiu.
- 109 Mokestis yra bendras įnašas į valstybės pajamas, kuris gali būti naudojamas įvairiais tikslais ir kurio realus tikslas – stiprinti viešuosius finansus didelėms kredito įstaigoms mokant įnašus. Taigi, ieškovių teigimu, nebuvo pagrįstos priežasties diferencijuoti konkretaus sektoriaus įmones, nes mokesčio tikslas buvo bendras. Be to, vyriausybė turėjo pasiūlyti atidėti iš mokesčio surinktas lėšas būsimoms finansų krizėms.

- 110 Dėl nukrypti leidžiančių nuostatų, susijusių su kitų finansų įstaigų vertinimu, egzistavimo ieškovės remiasi 68 punkte išdėstytais argumentais.
- 111 Ieškovių teigimu, mokestis *a priori* yra atrankusis ir Komisija turėjo pradėti formalią tyrimo procedūrą.
- 112 Komisija ginčija ieškovių argumentus.
- 113 Ginčijamame sprendime Komisija, pirma, nusprendė, kad mokesčiu nenukrypstama nuo referencinės sistemos, atsižvelgiant į kitų finansų įstaigų vertinimą. Iš tiesų jų skolų struktūra nebuvo tokia pat nestabili ir kad joms taikoma skirtinga ir ne tokia griežta reguliavimo tvarka, o tai leido manyti, kad jos galėjo sukelti mažesnę sistemine riziką ir mažesnes netiesiogines išlaidas. Vadinas, šių institucijų faktinė ir teisinė padėtis mokesčio tikslo atžvilgiu nėra panaši į kredito įstaigų padėtį.
- 114 Dėl hipotekos fondų, kurių hipotekos rinkos dalis bet kuriuo atveju buvo ribota, Komisija nusprendė, kad jie nevykdo tam tikros ypatingos svarbos veiklos, panašios į kredito įstaigų vykdomą veiklą. Be to, jie skiriasi savo veikla ir yra reglamentuojami skirtingais teisės aktais ir negali sukelti tiek pat netiesioginių išlaidų kiek ir kredito įstaigos.
- 115 Didelės kredito įstaigos, priešingai nei mažos, gali turėti sisteminės svarbos, daryti poveikį rinkai ir būti kritinės realiajai ekonomikai. Pavyzdžiui, pirmųjų krizės atveju labiau tikėtina, kad dėl jų atsiras netiesioginių išlaidų. Vadinas, didelių kredito įstaigų faktinė ir teisinė padėtis mokesčio tikslo atžvilgiu nėra panaši į mažų kredito įstaigų padėtį.
- 116 Pagal suformuotą jurisprudenciją tai, jog šios priemonės taikymo sąlygas tenkinantys mokesčių mokėtojai gali ja pasinaudoti, savaime negali jai suteikti atrankumo (žr. 2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Komisija / World Duty Free Group ir kt.*, C-20/15 P ir C-21/15 P, EU:C:2016:981, 59 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2021 m. kovo 16 d. Sprendimo *Komisija / Vengrija*, C-596/19 P, EU:C:2021:202, 58 punktą).
- 117 Be to, kaip priminta šio sprendimo 89 punkte, mokesčiai nėra atrankieji, jeigu apmokestinimo skirtumų ir pranašumų, galinčių iš jų išplaukti, net jeigu jie pateisinami vien logika, kuria vadovaujantis mokesčiai paskirstomi mokesčių mokėtojams, atsiranda taikant vien nuo „įprastos“ apmokestinimo sistemos nenukrypstančią sistemą, jeigu panašios situacijos vertinamos panašiai ir jeigu šios moduliavimo priemonės nepažeidžia atitinkamo mokesčio tikslo. Tam tikroms įmonėms, atsižvelgiant į joms būdingas aplinkybes, numatytos specialios nuostatos, leidžiančios joms pasinaudoti mokesčio moduliavimu ar net atleidimu nuo mokesčio, neturi būti laikomos suteikiančiomis atrankųjį pranašumą, jeigu šios nuostatos neprieštarauja nagrinėjamo mokesčio tikslui (2019 m. gegužės 16 d. Sprendimo *Lenkija / Komisija*, T-836/16 ir T-624/17, EU:T:2019:338, 89 punktą ir 2019 m. birželio 27 d. Sprendimo *Vengrija / Komisija*, T-20/17, EU:T:2019:448, 101 punktą).
- 118 Jei įmonės, kurių padėtis yra panaši, atsižvelgiant į mokesčio tikslą arba logiką, kurie pateisina jo moduliavimą, šiuo aspektu nėra vertinamos vienodai, ši diskriminacija suteikia atrankųjį pranašumą, kuris gali reikšti valstybės pagalbą, jeigu įvykdomos kitos SESV 107 straipsnio 1 dalyje nustatytos sąlygos (2019 m. birželio 27 d. Sprendimo *Vengrija / Komisija*, T-20/17, EU:T:2019:448, 102 punktą).

- 119 Pirmiausia reikia priminti: kadangi ieškovių argumentai dėl referencinės sistemos buvo išnagrinėti šio sprendimo 54–106 punktuose, jie taip pat turi būti atmesti nagrinėjant šį prieštaravimą, nes, kiek tai susiję su referencine sistema, tie argumentai buvo išnagrinėti panašiomis aplinkybėmis, t. y. atsižvelgiant į akivaizdžios diskriminacijos buvimą.
- 120 Tai patikslinus, pirma, dėl nukrypti leidžiančių nuostatų, susijusių su kredito įstaigų, kurių skolos neviršija 150 mlrd. SEK ribos, vertinimu, reikia priminti, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 41 punkte, iš įstatymo projekto motyvų matyti, jog mokesčio tikslas yra sustiprinti viešuosius finansus juos gerinant ir išsaugant mažą valstybės skolą, kad būtų galima nustatyti būsimų finansų krizių valdymo maržą įpareigojant mokėti mokesčių dideles kredito įstaigas, dėl kurių žlugimo ar didelių sutrikimų savaime, taip pat dėl dydžio ir svarbos finansų sistemos veikimui, atsirastų sisteminė rizika ir labai neigiamas poveikis minėtai sistemai ir ekonomikai apskritai, taip sukeltiant didelių netiesioginių išlaidų visuomenei.
- 121 Ieškovės tik teigia, kad finansų krizės atveju valstybė patirtų netiesioginių išlaidų ir dėl atleistų nuo mokesčio kredito įstaigų. Vis dėlto jos nepaaiškino, kodėl Komisijai turėjo kilti abejonių dėl šių kredito įstaigų sisteminės svarbos, atsižvelgiant į galimas netiesiogines išlaidas, arba dėl to, kad jų žlugimas savaime galėtų daryti tokį neigiamą poveikį minėtai sistemai ir ekonomikai apskritai, kad dėl jų visuomenė patirtų didelių netiesioginių išlaidų. Be to, kaip nurodyta šio sprendimo 80 ir 81 punktuose, ieškovės pripažino, kad didžiausios kredito įstaigos patiria didesnių netiesioginių išlaidų, ir neginčijo galimybės, kad tik didelės kredito įstaigos savaime dėl savo žlugimo gali sukelti sisteminę riziką ir daryti labai neigiamą poveikį finansų sistemai ir ekonomikai apskritai, taip sukeltiant visuomenei dideles netiesiogines išlaidas.
- 122 Be to, argumentą, kad dėl visų kredito įstaigų sukeliama netiesioginių išlaidų visuomenei finansų krizės atveju, reikia atmesti dėl šio sprendimo 80 punkte nurodytų priežasčių.
- 123 Ieškovės neįrodė, kad yra nuoseklių įrodymų, galinčių patvirtinti, kad kredito įstaigų, kurių skolos viršijo ribą, faktinė ir teisinė padėtis, atsižvelgiant į mokesčio tikslą, yra panaši į kredito įstaigų, kurių skolos neviršijo šios ribos, padėtį. Be to, kaip nurodyta šio sprendimo 96 punkte, iš bylos medžiagos matyti, kad nebuvo jokios atleistos nuo mokesčio kredito įstaigos, kurios skolų dydis buvo artimas 150 mlrd. SEK ribai. Reikia priminti, kad pagal šio sprendimo 24 punkte nurodytą jurisprudenciją Bendrasis Teismas neturi nustatyti, ar yra įtikinamų duomenų, kad nėra abejonių dėl nagrinėjamos priemonės kvalifikavimo kaip pagalbos, bet, priešingai, jis turi išsiaiškinti, ar ieškovės pateikė tokių abejonių buvimo įrodymų.
- 124 Visų pirma dėl nukrypti leidžiančių nuostatų buvimo, kiek tai susiję su kitų finansų įstaigų vertinimu, reikia pažymėti, kad vien konkurencinio santykio nepakanka, kad būtų padaryta išvada, jog, atsižvelgiant į mokesčio tikslą, šių įstaigų faktinė ir teisinė padėtis yra panaši į šiuo mokesčiu apmokestinamų kredito įstaigų padėtį.
- 125 Be to, argumentą, susijusį su tuo, kad kitoms finansų įstaigoms nustatytų reikalavimų nebuvimas gali kelti papildomą grėsmę finansiniam stabilumui ir papildomų netiesioginių išlaidų valstybei, reikia atmesti dėl šio sprendimo 78 punkte nurodytų priežasčių.
- 126 Galiausiai ieškovės apgailestauja, kad Komisija neteisingai įvertino bendrų hipotekos fondų skolų dydį. Vis dėlto jos nenurodo tikslios šių skolų vertės ir pateikia tam tikras bendras būsto paskolų namų ūkiams sumas, t. y. atitinkamai 19 mlrd. SEK (apie 1,68 mlrd. EUR) ir 35,1 mlrd. SEK (apie

3,1 mlrd. EUR). Dėl to, kad šios sumos susijusios su bendrais hipotekos fondų duomenimis, o mokesčio riba – su kiekvienos kredito įstaigos duomenimis, nurodyti skaičiai nėra panašūs į mokesčio ribą, t. y. 150 mlrd. SEK.

- 127 Reikia daryti išvadą, kad ieškovių argumentai, susiję su nukrypimų nuo referencinės sistemos buvimu, neįrodo, kad atlikdama vertinimą šiuo klausimu Komisija turėjo susidurti su dideliais sunkumais.
- 128 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad ieškovės neįrodė, jog Komisijai turėjo kilti abejonių dėl mokesčio kvalifikavimo, kaip jis suprantamas pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, dėl kurių ji būtų turėjusi pradėti formalią tyrimo procedūrą. Vadinasi, reikia atmesti visą ieškinį, nesant reikalo imtis ieškovių prašomų proceso organizavimo priemonių, nes pagal Procedūros reglamento 90 straipsnio 1 dalį Bendrasis Teismas turi jas nurodyti taikyti tik tuo atveju, jei mano, kad tai tikslinga.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 129 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.
- 130 Kadangi ieškovės bylą pralaimėjo, jos turi padengti savo ir Komisijos patirtas išlaidas pagal šios pateiktus reikalavimus.
- 131 Švedijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. *Ideella föreningen Svenska Bankföreningen med firma Svenska Bankföreningen, Näringsverksamhet ir Länsförsäkringar Bank AB* padengia savo ir Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

3. Švedijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Papasavvas

da Silva Passos

Jaeger

Gervasoni

Póltorak

Paskelbta 2024 m. balandžio 17 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.